

[Peter Larsen.]

for den stærkt påkrævede strukturtilpasning, som desværre også er hæmmet af den voldsomme inflation, vi har oplevet i de senere år.

Dette lovforslag må derfor betragtes som et første, men væsentligt skridt henimod en mere moderne landbrugslovgivning. Efter det store arbejde, der har fundet sted i landbokommissionen igennem flere år, og som ligger til grund for dette forslag, går venstre ud fra, at det foreliggende forslag ret hurtigt kan gennemføres, således at man får mulighed for i højere grad at lægge ansvaret ud til landmændene. Vi finder, at selv om der er tale om visse nydannelser, betyder lovforslaget intet afgørende brud med fortiden, men vi finder på den anden side, at det er en lovgivning, som passer til tidens krav. Tidligere var det jo flere og flere landbrug man søgte at etablere. I dag går udviklingen den modsatte vej, og med det skridt, der nu tages, skal der ikke kastes smuds på den lovgivning, der tidligere har været båret frem af et stort flertal her i folketinget, men det skal opfattes som en erkendelse af, at udviklingens krav i dag går i en anden retning, i retning af at skabe færre, bedre effektivt arbejdende enheder, der bl. a. er en betingelse for, at vi også fremover kan fastholde de dygtige unge ved landbruget og give dem en chance for den økonomiske indtjening, deres uddannelse og indsats i øvrigt betinger.

Det er en sådan lovgivning, venstre lægger vægt på, og vi finder, at det foreliggende forslag har ramt det, der måtte være tilstrækkeligt; man må også her understrege, at det ikke alene er af interesse for landbruget, men også ud fra en samfundsmæssig vurdering af almen interesse, at dette lovforslag om landbrugsejendomme gennemføres, og derfor vil vi anbefale det.

Vedrørende lovforslaget om udstykning skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Her er jo i realiteten kun tale om en række ændringer, der er nødvendiggjort af lovforslaget om landbrugsejendomme, og også dem kan venstre anbefale.

Niels Eriksen: Jeg skal gøre nogle bemærkninger om forslagene til statshusmandslov og lov om opførelse af landarbej-

derboliger, men forinden vil jeg gerne sige et par ord om hele vor jordlovgivning.

Landmændene har med forventning set hen til forslagene til en ny jordlovgivning, og derfor ser også jeg med tilfredshed på, at lovforslagene nu er fremsat. Det er glædeligt, at forslagene for hovedpartens vedkommende følger flertalsindstillingen fra landbokommissionen, hvor problemerne i de senere år er blevet stærkt gennemarbejdet. Det, der er kommet ud af det, er vel ikke de vises sten, men dog et skridt på vejen henimod stærkere mulighed for landmændene til selv at finde frem til den fremtidige struktur.

Forhold og tider skifter jo hurtigt. Det er kun 4 år siden, vi sidst havde landbrugslovgivningen til revision, og alle må vist erkende, at den revision, der nu er foreslået, er langt mere vidtgående, end nogen for 4 år siden havde tænkt sig muligheden af. Alligevel tror jeg ikke, at revisionen er vidtgående nok. Jeg tror ikke, det varer lang tid, før vi igen må tage fat på problemerne, og derfor var der da også i landbokommissionens flertal enighed om, at denne lovgivning skulle tages op til revision igen om 3 år.

Situationen for landbruget i dag skal jeg ikke sige meget om — jeg tror, alle er klar over, hvordan den er — men jeg vil dog fremhæve, at alene den voldsomme afgang af unge inden for erhvervet nødvendiggør en revision af vor hidtidige lovgivning på jordpolitikens område. Når der bliver færre landbrugsudøvere end tidligere, må nogle nødvendigvis drive mere jord, og det er vort ansvar herinde, at jordlovgivningen tilpasses, så den strukturændring, der må finde sted inden for landbruget, ikke lægges hindringer i vejen, men sker i størst mulig frihed. Opretholdelse og helst udbygning af landbrugets produktion og eksport er kun mulig, hvis brugene får en passende størrelse og er forsynet med rationelle staldbygninger og med de maskiner, som den tekniske udvikling har fremskaffet til stor hjælp for landbruget.

Hvad der er en passende størrelse, skal jeg ikke her definere. Den enkeltes evne og arbejdsevne er jo ikke altid den samme, men det koster penge at etablere et brug, og derfor må den støtte, der hidtil over